

DECEMBER 2010

ARTIKLER

- Generalforsamlingen
- Regnskab
- Kætterprocesserne i Viborg 3. del
- Skal vi nødvendigvis forkynde fra dør til dør?
- Tidligere Jehovas vidne kæmper for menneskerettigheder efter udstødelse
- Er bibelen Guds ord?
- Hvem var Jesus?

UDGIVET AF STØTTEFORENINGEN FOR TIDLIGERE JEHOVAS VIDNER

FORMANDENS KOMMENMTAR

til generalforsamlingen, den 7. november 2010.

Livets gang i Lidenlund var tidligere en tegneserie i en af vore aviser. Nu er der gået et år, siden vi sidst havde generalforsamling i vor forholdsvis lille støttegruppe, og derfor er det passende at spørge, hvordan året eller livets gang har forløbet i Støttegruppen siden sidste generalforsamling. Selvom vi er en relativ lille forening, har vi til gengæld en stor berøringsflade. Det har givet sig udslag i, at vi i årets løb har været i kontakt med mange mennesker.

Af aktiviteter foruden sammenkomster - såsom julefrokost, sommerarrangement og på det sidste generalforsamling - har der været en livlig strøm af forespørgsler og bestilling af foredrag. Skoleelever og religionsstuderende har haft spørgsmål om Jehovas vidner i forbindelse med deres opgaver. Skolelærere har også bedt om råd i forbindelse med problemer med elever, der har et tilhørsforhold til Jehovas vidner.

Bekymrede forældre, som følte, at JV havde fået tag i deres barn, har ligeledes henvendt sig. Og i nogle få tilfælde har aktive vidner kontaktet os, fordi de havde mistet deres tro på Vagttårnslæren og var bange for konsekvenserne ved at gå ud. Jeg må sige, at i ét tilfælde har jeg advaret et ungt menneske mod at melde sig ud, men i stedet rådet til at holde lav profil for ikke at miste forældre, venner og søskende.

Da filmen »To verdener« kom frem, oplevede vi stor interesse fra mediernes side for at skrive om emnet, men siden er det så løjet af, og de sidste par år har vi ikke fået megen omtale i medierne.

Længere inde i bladet omtales generalforsamlingen, som blev afholdt den 7. november i Hobro.

Alle læsere ønskes en glædelig Jul og Godt Nytår!

*Hilsen
Formanden*

o-o-o-O-o-o-o

Generalforsamlingen

Den årlige generalforsamling fandt sted søndag den 7. november hos Susanne Lassen i Hobro.

Der havde på det sidste været forslag fremme om, at Støttegruppen for Tidligere Jehovas vidner måske skulle skifte navn. At ordet »støttegruppe« skulle være utidssvarende eller negativt ladet. Det har så været drøftet ved vor nylig afholdte generalforsamling.

Resultat var, at hovedparten af de medlemmer, der var til stede, og ikke mindst bestyrelsen gik ind for at beholde det gamle navn, idet man mente, at det var meget dækkende for det, som Støttegruppen står for, og derfor ville det at skifte navn uden at skifte formål kun bringe forvirring.

Vi blev også enige om på generalforsamlingen, at Støttegruppen

skulle markere sig på facebook med en debatside. Vi vil opfordre vore læsere til at bruge denne side for på denne måde at få mulighed for at komme i hurtigt kontakt med andre x-vidner.

Alt foregik i god orden, og de sædvanlige punkter blev gennemgået. Herefter ser bestyrelsen således ud:

Formand og redaktør af bladet:
Poul Dal

Næstformand:
Tanja Friis

Kasserer:
Susanne Lassen

Webredaktør:
Jette Svane

Nyt bestyrelsesmedlem:
Gunnar Jacobsen

Suppleanter:
Ina Rosendahl og Charles Nielsen

o-o-o-O-o-o-o

STØTTEGRUPPEN FOR TIDLIGERE JEHOVAS VIDNER
REGNSKAB FOR PERIODEN 1/10 2009 – 30/9 2010

	SALDO	INDTÆGTER	UDGIFTER
SALDO PR. 1/10 2009	32.226,85		
KONTINGENT		5.850,00	
BIDRAG		910,00	
RENTER		155,18	
FOREDRAG OG GENERALFORSAMLING			5.654,00
PORTO OG HJEMMESIDE			1.653,75
MEDLEMSBLAD			2.835,00
	-3.227,57	6.915,18	10.142,75
SALDO PR. 1/10-2010	28.999,28		
GARANTKONTO	5.000		

Støttegruppen inviterer til julefrokost i Jylland lørdag den 8. januar 2011

Hos: Jette Svane & Poul Dal,
Enebærstien 8
Birgittelyst
8800 Viborg

Starter: kl. 13.00

Pris: 125 kr. pr. person

Egne drikkevarer medbringes

Tilmelding: senest den 28. december 2010

Kætterprocesserne i Viborg

3. del (Genoptryk fra bladet Kristen Frihed 1995)

Efter beretningerne om udstødelsen af først Ina og Thorkild Rosendahl og derefter Poul Dal bringer vi nu som et foreløbigt punktum Filip Sønderskovs egen beretning om processen imod ham, som han oplevede det og skrev om det tilbage i 1995.

Der var engang hvor jeg troede på Gud, på Kristus, på at Bibelen var Guds ord og på at han havde en kirke eller et folk på jorden i dag. Meget har ændret sig i min opfattelse på det sidste.

Jeg tror stadig på Gud og på at Kristus Jesus er Guds søn og frelser og genløser for os mennesker. Jeg tror også på at Bibelen er Guds ord, og på at han har en kirke eller et folk i dag, som han har udvalgt. Hvad er det så der har ændret sig?

Det er dette, at jeg ikke tror, at kirken eller menigheden er en menneskeskabt organisation man kan tilslutte sig for derved at

komme under Guds godkendelse. Jeg mener, at oprigtige troende mennesker – så er det underordnet om de er tilsluttet et trossamfund og eventuelt hvil-

ket – har Guds bevågenhed, er hans kirke.

Denne min ændrede opfattelse har ført til drastiske og fatale ændringer i min opfattelse af og omgang med andre mennesker, hvad jeg gerne vil uddybe i det følgende.

Jeg må hellere præsentere mig, mit navn er: Filip Sønderskov.

Jeg er født og opvokset som et Jehovas vidne. Mine bedsteforældre, både på min fars og mors side, var eller blev Jehovas Vidner, så min børn, som jeg har 5 af, er 4. generation Jehovas Vidner. Jeg har 7 søskende, alle Jehovas Vidner og ligeledes deres respektive ægtefæller. Alle mine onkler, tanter, fætre og kusiner, som jeg har haft nogen tilknytning til, er Jehovas Vidner. Jeg havde bekendtskaber, men ikke venskaber, med mennesker der ikke var Jehovas Vidner. Hele mit sociale netværk var Jehovas Vidner.

Det var skønt. Skønt at vide at man var bedre end dem udenfor, at man hørte til den organisation som Gud godkendte. Den eneste mulighed for frelse for andre mennesker, hvor gode de end måtte være, var at tro på og tilslutte sig Jehovas vidners organisation. Man lærte der, at man skal være et døbt Jehovas Vidne for at overleve Harmagedonslaget, den krig hvorigennem Jehova Gud vil fjerne al ondskab – Med den opfattelse får man uvægerligt en noget nedladende holdning og en vis afstandtagen til andre.

Men min opfattelse er nu drastisk ændret derhen, at jeg er klar over, at andre mennesker hverken er værre eller bedre end jeg (i hvert fald ikke værre). De er mennesker på godt og ondt, med stærke sider og svage sider som jeg, og alle kan i oprigtighed komme til Gud. Nogle arbejdskammerater har kommenteret, at jeg er blevet mere menneskelig.

Det var det positive ved min ændrede holdning. Det negative er, at jeg er blevet udstødt af Jehovas Vidner.

Man kan så spørge sig selv, om det i sig selv er så negativt? - men konsekvensen af dette er, at samtlige mine venner og familie har vendt mig ryggen. Jeg er død i deres øjne. Det var så det netværk der røg.

Hvis jeg møder min egen kødelige bror, hvad jeg en dag gjorde i en gågade i Viborg, skynder han sig at komme ind i en butik, eller bare væk, så vi ikke så meget som får øjenkontakt.

En dag kom jeg gående hen ad et fortog, hvor en ung søster, et kvindeligt Jehovas Vidne, kom gående imod mig. Da hun fik øje på mig, sprang hun i forfjamskelse ud på vejen, vel nok for ikke at komme til at gå tæt forbi mig. Hvis den bil der kom bagfra ikke havde hugget bremserne i, var hun blevet kørt ned. Stakkels uselvstændige, frustrerede pigebarn. Hvis en situation opstår, som de ikke har lært hvordan man skal takle, kan de ikke tænke og handle selvstændigt, fornuftigt eller rationelt.

Hvad har fået mig til at bringe mig selv i en sådan situation?

Efter min skolegang og uddannelse som gartner blev jeg ”pio-

ner”. Det er en der bruger 90 timer om måneden til at gå ud og forkynde eller prædike for ikke-troende, i håb om at bringe nogle til »sandhedserkendelse«.

Jeg flyttede til Norge og var pioner der i ca. 2 år, da jeg kom hjem til Danmark igen, fandt jeg ved et stævne (En større sammenkomst af Jehovas Vidner) en sød pige som jeg efter et halvt år giftede mig med – på det punkt er Jehovas Vidner hurtige, fordi det er en synd at havde seksuelt samkvem med en man ikke er lovformeligt gift med. En journalist sagde engang til mig, at fordi Jehovas Vidner ikke må leve sammen før de er gift, har de opfundet børneægteskaber. Det er nok en overdrivelse, men der er noget rigtigt i det.

Vi fik 5 børn sammen, og alt var såre godt, men der var bare et minus, jeg havde et problem med at drikke for meget og kunne ikke overvinde, selv om jeg prøvede. På et tidspunkt kunne min hustru ikke klare det længere, så hun rejste og tog alle børnene med sig. Det kunne jeg ikke acceptere, så jeg fortalte hende, at Jehova hader skilsmisse. Jeg citerede skriftsteder for hende, og sagde

at vi skulle holde sammen og støtte hinanden. Jeg slog hende verbalt med Bibelen, til hun var et nervevrag og ikke ville se eller snakke med mig. Det at de »ældste« i menigheden på Djursland, den menighed vi var tilsluttet, havde lange, alvorlige samtaler med os gjorde det ikke lettere for hende.

Resultatet blev, at hun flyttede tilbage til Viborg, hvor vi boede de første 10 år af vores ægteskab.

Pludseligt var huset tomt, 200 m², uhyggeligt stort, tomt og koldt. Jeg tror nok et eller andet gik i stykker eller skete med mig da, eller også var jeg måske ved at blive voksen?

Med hensyn til mit drikkeri hjalp de ældste i Hornslet mig med at få styr på dette, det er jeg dem evig taknemmelig for.

På et tidspunkt fik jeg mulighed for at flytte tilbage til Viborg, for at komme nærmere mine børn og i håb om at blive forliget med min hustru. Vi blev ikke skilt og er det stadig ikke. Nu ca. 6 år efter har hverken hun eller jeg fundet en anden.

Jeg fik arbejde hos min gamle arbejdsgiver "Midtjysk rengøring og vinduespolering" ved Thorkild Rosendahl, som (naturligvis) var et Jehovas Vidne, men på det tidspunkt var gået af som »ældste« og havde, sammen med sin hustru Ina, fået nogle mærkelige holdninger og indstillinger. Ofte når vi kørte og arbejde sammen havde vi heftige diskussioner om bibelske emner og organisatoriske ting. Tit hændte det, at jeg blev sat til vægs. Ofte var nogle af deres argumenter hentet fra en bog de havde læst, »Samvittighedskrise« skrevet af et tidlige medlem af Jehovas vidner styrende råd (den øverste ledelse), Raymond Franz. Denne bog kunne jeg dog ikke læse eller have noget med at gøre, det var »fraldnes falske propaganda«. Selv om vi ofte var rygende uenige kunne vi altid skilles som venner. Vi respekterede hinanden. Jeg var ikke i tvivl om. At selv om de

havde fået en forkert opfattelse, var de oprigtige, de skulle bare overbevises om, at Jehovas vidners organisation var den eneste

sande, også selv om den selvfølgelig bestod ufuldkomne mennesker der ikke altid forstod alting rigtigt.

Så fik jeg en periode med druk igen og blev af den grund udstødt af Jehovas

vidners menighed. Her i Viborg var der ikke den samme barmhjertighed eller forsøg på at hjælpe som der var i Djursland. Det var hårdt, men jeg var sikker på, at hvis jeg bare gjorde mig umage, så... Hvis jeg kom til møderne, efter at de var begyndt, (som man skulle) satte mig helt ned bagerst i salen, ikke talte med nogen og gik lige når mødet sluttede, ville det kun være et tidsspørgsmål, før jeg blev optaget igen. Det varede et år, men det var her jeg ønskede at være, det var her »sandheden« var.

UDSTØDT!!

Illustration fra Vagttårnet

End ikke spise sammen med en udstødt

Mit forhold til min arbejdsgiver, mine venner Ina og Thorkild Rosendahl?

Da jeg fortalte dem før det skete, at jeg ville blive udstødt, sagde de, at det fra deres side ikke ville ændre noget i vores forhold. De fik dog hurtigt problemer med at have mig ansat, og dette at jeg fik morgenkaffe hos dem efter den tidlige morgenrengøring. De ældste ville have Thorkild til at fyre mig, men han argumenterede og sagde, at man ikke kunne fyre en bare fordi han var udstødt af Jehovas Vidner – og hvis også han vendt mig ryggen hvad var der så tilbage? Det jeg havde brug for, sagde han, var hjælp og støtte hvilket ikke behøvede at være det samme som at acceptere mine handlinger.

Så med hensyn til arbejdsforholdene fortsat jeg på samme plan. Jeg fik stadig morgenkaffe dog mere forsigtigt end før. Jeg der var udstødt forsvarede organisationen over for nogle der var i den.

På det tidspunkt spurgte Ina mig: *»hvad skal man gøre for at blive frelst?«* Sikke et spørgsmål. *»Jeg ved ikke lige hvad du mener; men*

man skal naturligvis komme til møderne, gå ud i tjenesten, opføre sig ordentligt og rette sig efter hvad vi har lært«, svarede jeg.

»Hvad siger Bibelen?« spurgte Ina. *»Øh! Jeg ved ikke hvad du mener«*. Svarede jeg. *»Tro på Kristus. Hvis du tror at Jesus er Herre, skal du blive frelst«*. Jeg var lamslået, tav stille en stund og sagde så: *»Ja, du har ret«*.

Da erkendte jeg, at vor forhold til Gud ikke beror på hvor "gode" vi er, på hvor meget vi gør eller hvad vi gør, men udelukkende på at Kristus har givet sit liv som løsesum for vore synder. At frelsen eller troen ikke bygger på gerninger, men på Kristus og troen på ham. Det var jo det farisæerne forgæves søgte at nå til retfærdighed ved, ved gerninger hvilket de dog ikke formåede – nøjagtigt som Jehovas Vidner. Det var ligesom i et nu, at jeg opfattede og erkendte dette; men, selv om det ikke var som det burde være, så var sandheden dog alligevel ensbetydende med Jehovas Vidner.

Derfor sagde jeg, at jeg gerne vil låne den bog de flere gange havde refereret til, bogen Samvittighedskrise, med det formål at finde

fejl i den, så jeg kunne bevise, at sådan noget kunne man ikke basere sin opfattelse på.

Jeg lånte den. Her må indskydes, at hverken Thorkild eller Ina havde opfordret eller tilskyndet mig til at læse den. Da jeg lånte den, sagde Ina: ”Du beder selv om den, og det er på eget ansvar”.

Jeg læste bogen – med afbrydelser – Sagen var den, at jeg flere gange kylede bogen langt væk i erkendelse af, at det jeg læste var sandt. Det var for meget at skulle bære, at skulle klare. Hele min verden skred væk under mig. Jeg havde kunnet klare at min kone, som jeg elsker og fortsat elsker, forlod mig. Jeg havde klaret at blive udstødt for noget, jeg vidste, var en forkert adfærd, men det der skete nu, var at hele mit livsfundament forsvandt, hele min tilværelse, min tro og min holdning baseret, som det viste sig, på en organisation, en organisation der påberåbte sig at være den eneste der var Guds tale-

rør her på jorden i dag. Troen på dette, ikke på Gud eller Kristus, eller på at Bibelen er Guds ord, forsvandt totalt.

Hvad så nu? Jeg var fortsat udstødt, kom fortsat til møderne på bagerste række. Jeg erkendte, at jeg havde gjort det længe, og at jeg er et følelsesbetonet menneske, så derfor holdt jeg meget lav profil med min indstilling – og -

her er der måske nogle der vil kalde mig for en hykler – jeg prøvede stadig at blive genoptaget i Jehovas Vidners menighed.

Jeg prøvede at glemme det hele. Jeg ønskede ikke det skulle være sådan som jeg opfattede det nu. Hvis jeg blev genoptaget, perspektiv end jeg gjorde i øjeblikket. Jeg ønskede

virkeligt, at Jehovas vidners organisation var sandheden, ellers var der ligesom ingen mening med alt det jeg havde troet på i fyrretyve år.

Jeg læste bogen – med afbrydelser – Sagen var den, at jeg flere gange kylede bogen langt væk i erkendelse af, at det jeg læste var sandt. Det var for meget at skulle bære, at skulle klare. Hele min verden skred væk under mig.

Så søgte jeg op optagelse igen.

Hvis jeg kom ind, ville jeg måske komme til at se på det hele på en anden måde, det håbede og ønskede jeg. Det at jeg kunne komme til at se min familie og søskende igen var også en stor og følelsesmæssig faktor. Min frygt for at jeg i forbindelse med min genoptagelse skulle erklære troskab og lydighed mod organisationen viste sig heldigvis ubegrundet.

Pludseligt var jeg igen et Jehovas Vidne. Mine børn, der hele tiden havde besøgt mig, spurgte om vi kunne lave en aftale i tjenesten.

Selvfølgelig sagde jeg ja, det var jo det jeg ønskede, også for mine børn. Jeg var den stærke, initiativtageren, som en far vel ofte er for sine børn mht. til at forkynde. Jeg fik også opgaver på menighedens møder, og jeg kunne, uden problemer, snakke med mine søskende og venner.

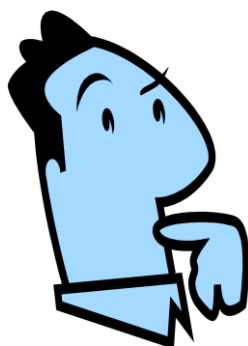
Jeg prøvede i alt fald på det, men jeg kunne ikke glemme den tvivl, eller mere korrekt den vished, at

Jehovas vidners organisation ikke var sandheden. Som jeg opfatter det i dag, er der meget sandt i det de forkynder, men det er ikke den eneste eviggyldige sandhed.

Når jeg havde små punkter eller indlæg, små foredrag, ved møderne, hvad jeg relativt hurtigt fik, fremholdt jeg det emne jeg skulle tale om på den måde jeg opfattede det ud fra Bibelen, også selv om det var i disharmoni med Selskabets lære. Men fordi mine indlæg var så veldokumenteret på bibelsk grund, fremkom der aldrig nogen negativ kommentar, der skete blot det, at jeg fik færre og færre opgaver og til sidst slet ingen.

Med hensyn til forkyndelsen blev det en stor belastning, det var til sidst umuligt at gå ud og præsentere noget man ikke kunne stå ind for. Heldigvis opstod den situation med mine børn at de på grund af skole-

gang måtte droppe deres aftaler i "tjenesten".

... men jeg kunne ikke glemme den tvivl, eller mere korrekt den vished, at Jehovas vidners organisation ikke var sandheden

Møderne der før havde forekommet mig så styrkende og berigende, opfattede jeg nu som noget intetsigende propaganda, så det var ofte en overvindelse at tage af sted.

På et tidspunkt, oktober 1994, havde jeg fået influenza og måtte holde sengen. Nu havde jeg tid til at tænke tingene igennem. Det må indskydes, at jeg i tidsrummet op til dette havde læst og studeret meget, både Selskabets litteratur, og især andet, og jo mere jeg gik i dybden med de forskellige lærespørgsmål, jo mere kunne jeg se, at Selskabet tog fejl.

Jeg studerede meget. Nogle gange spurgte jeg de ældste om nogle ting angående lærespørgsmål, f.eks. for mænds vedkommende, vedrørende militærtjeneste, hvorfor de ikke måtte udføre civilt arbejde i stedet for. Jeg mener vi har nogle rettigheder, men også nogle pligter som statsborger i et samfund.

Hvorfor kan et Jehovas Vidne i den værnepligtige alder ikke udføre samfundsnyttigt arbejde?

Jeg fik aldrig svar.

Jehovas Vidner anerkender rettighederne og kæmper for dem i mange lande, det er positivt, men de anerkender ikke deres borgerpligt, godt nok med at betale skat, der er de lovlydige, men med hensyn til samfundstjeneste. Her taler jeg ikke om samfundstjeneste med våben, hvad mange kan have samvittighedsskrupler ved, men om deres pligter som samfundsborgere med de dertil hørende love og forordninger. Hvorfor kan et Jehovas Vidne i den værnepligtige alder ikke udføre samfundsnyttigt arbejde?

Jeg fik aldrig svar.

Jeg fik at vide, at den præsiderende tilsynsmand eller ældste som jeg spurgte heller ikke helt forstod det.

Eller hvad med Israel? Hvad er Jehovas vidners begrundelse for at henføre alle bibelens profetier om velsignelser over dette folk til en åndelig opfyldelse? Eller med andre ord: Velsignelserne gælder Guds folk i dag, Jehovas Vidner, og alle forbandelser gælder det bogstavelige, kødelige Israel.

Når jeg stillede spørgsmål desangående, fik jeg aldrig svar. Eller som Bibelen siger: »Af nåde (NW – oversættelse: Ufortjent godhed) er I frelst«. Ikke, som især Romerbrevet kommer ind på, i kraft af egne gerninger. Når jeg tanger dette emne, var kommentar altid, at selvfølge skulle man have handlinger der var i overensstemmelse med ens tro. Deri er jeg enig, men den efterfølgende kommentar: Ellers kan gud jo ikke skelne mellem fårene og bukkene, kunne jeg ikke acceptere. Skulle en almægtig, den eneste Almægtige Gud, ikke kunne se hvad der bor i et menneske, uden at det udfører indlærte, ofte påtvungne, handlinger? Er det ikke mere ens umiddelbare, impulsive handlinger og holdninger, mere end noget andet, der viser hvad der bor i os? Jeg kunne nævne andre ting, men nok med det.

På et tidspunkt kunne jeg ikke klare mere, jeg blev væk fra møderne, fordi jeg følge det hele som en falsk åndelighed.

Så, for at få en afklaring, ringede jeg efter mange og lange overvejelser til den præsiderende tilsynsmand, vel vidende hvad konsekvensen ville blive, og sagde at

jeg havde læst en bog »Samvittighedskrise« af Reymond Franz. Jeg fortalte, at det, der stod deri, kunne jeg opdele i tre kategorier:

1. den første var noget han fortalte, som jeg ikke kunne kommentere, fordi jeg ikke havde nogen kendskab til det.
2. den anden kategori var alt det jeg måtte anerkende, fordi det er sandt, er rigtigt.
3. den tredje kategori, noget der ikke passede, fandt jeg ikke, skønt det oprindeligt var det jeg søgte efter.

Til sidst sagde jeg: »Hjælp mig, for hvis det passer, hvad han skriver, så er det billede af sandheden forkert – kan I hjælpe mig?«

Derefter gik der over tre uger. Jeg kom ikke til møderne, jeg hørte intet, så ringede den præsiderende tilsynsmand og spurgte, om han og en anden ældste måtte komme på lørdag. Vi aftalte tid.

o-o-o-O-o-o-o

Fortsættes i næste nummer

Fra en af vore læsere

Elisabeth Petersen

Skal vi nødvendigvis forkynde fra dør til dør?

Spørger man JV om det, er det et krav at forkynde fra dør til dør, vil de ofte svare med et af disse to skriftsteder

1. Mattæus 24:14 »Og denne gode nyhed om riget vil blive forkyndt på hele den beboede jord til et vidnesbyrd for alle nationerne; og så vil enden komme.«
2. Mattæus 28:19 »Gå derfor ud og gør disciple af folk fra alle nationerne, i det i døber dem i Faderens, Sønnens og den hellige ånds navn.«

Society of Pennsylvania, findes Der står intet sted i de to skriftsteder at vi skal forkynde fra hus til hus. Så gentag spørgsmålet. De kan sandsynligvis ikke svare, men vil tilbyde at komme igen senere når de har undersøgt sagen. Hvor findes det udtryk helt nøjagtigt i Biblen? Ifølge Ny Verden-Oversættelsen af De hellige skrifter, Udgivet af Watch Tower Tract det i de følgende to skriftsteder:

Apostelgerninger 5:42 »Og hver dag fortsatte de med, i templet, og fra hus til hus, uden ophør at undervise og at forkynde den gode nyhed om Messias, Jesus.«

Apostelgerninger 20:20 »Mens jeg ikke holdt mig tilbage fra at meddele jer noget som helst af det der var gavnligt, eller at undervise jer offentligt og fra hus til hus.«

I andre bibeloversættelser findes udtrykket IKKE i disse to skriftsteder. Grunden er at de oversætter KATÁ, som betyder »Hjemme« - i henhold til »OIKOS«, som betyder »Hus«. I fodnoten i studieudgaven NWT indrømmer de selv at »Katá = hjemme.«

Oíkia	eís	Oíkia
Hus	Til	Hus

Det eneste sted udtrykket findes er i Lukas 10:7 »Bliv så i det hus, spis og drik det de serverer, for den der arbejder er sin løn værd. I skal ikke hele tiden flytte fra hus til hus.«

Jesus siger faktisk i det skriftsted at de IKKE skal gå fra hus til hus.

Tidligere Jehovas vidne kæmper for menneskerettigheder efter udstødelse

Sebastian Ramos var et Jehovas Vidne i det nordøstlige Brasilien, som ofte skrev breve til redaktører af internet aviser for at forsvare Vagttårnsselskabet og Jehovas Vidner. Dog udstødte Vagttårnsselskabet ham for at gøre dette, fordi de insisterede på, at kun deres officielle talsmænd havde tilladelse til dette.

Da andre nuværende og tidligere Jehovas Vidner i Brasilien hørte om dette, begyndte de at støtte Sebastian. Vagttårnsselskabet sagførere har forsøgt at blokere for retssagen, men den er nu på vej mod Højesteret. Sagsanlægget fra Sebastian Ramos går på, at Vagttårnsselskabets udstødel-sespolitik direkte er en overtræ-delse af artikel 14 i lov Code 7.716/89 i Brasiliens føderale for-fatning og de universelle menne-skerettighedserklæringer. Idet Sebastain Ramos betoner den in-ternationale betydning af denne sag, beder han alle, som støtter det, om at sende breve om sagen

Sebastian Ramos

Tidligere og nuværende Jehovas Vidner i Brasilien begyndte at støtte Sebastian Ramos i hans sagsanlæg mod Vagttårnsselskabet for at overtræde menneskerettighederne. Store plakater i brasilianske byer fortæller nu om det. Ikke bare Jehovas Vidner og tidligere Jehovas Vidner er interesserede, men det er også almindelige borgere og menneskerettighedsforkæmpere.

til redaktørerne og andre personer, for at så mange som muligt skal få at vide, hvad der foregår. Læserne bliver bedt om at sende kopier til nyhedsredaktører og andre personer, således at de også bliver orienteret.

Ud over de omtalte store plakater har de også delt traktater ud til folk på gader og stræder og fordelt tusindvis af tekster til offentliggørelse i aviser, brugt højtalervogne og dannet et interreligiøst forum for tilhængere og deltagere i kampen mod

Vagttårnets diskriminerende udstødsespolitik. Støtte er kommet fra myndigheder og institutioner som Human Rights Commission for deputeretkammeret, borgmester Fortaleza og oldermann John Alfred, vicepræsident for denne institution og Frei Tito de Alencar, knyttet til Human Rights Commission for den lovgivende forsamling Ceará.

Det bliver spændende at se hvad denne sag ender med.

o-o-o-O-o-o-o

Hentet fra www.freeminds.org

Et vigtigt citat fra JV-litteraturen

Sommetider kan man opleve, at Jehovas vidner på Internettet og andre steder benægter deres meget indskrænkede frelsesforståelse. Her er, hvad deres egen litteratur siger om den sag:

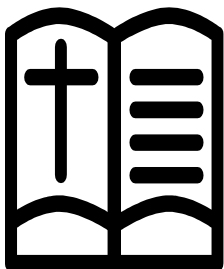
»Du kan opnå evigt liv i et paradys på jorden« Kapitel 30 side 255: »Hvad du må gøre for at leve evigt: Regn ikke med at der er flere forskellige veje der kan føre til livet i Guds nye ordening. Der er kun én. Der var kun én

ark der kom igennem Vandflo- den. Og der vil kun være én organisation — Guds synlige organisation — der kommer igennem 'den store trængsel' som hastigt nærmer sig. Det er simpelt hen ikke sandt at alle religioner eller trosretninger fører til det samme mål. (Mattæus 7:21-23; 24:21) Du må høre til Jehovas organisation og gøre hans vilje for at opnå det evige livs belønning. — Salme 133:1-3.«

Fra en af vore læsere

Er Bibelen Guds ord? Kan det nu være rigtigt?

Af Ole Lind

Det er kun efter moden overvejelse at jeg skriver dette, idet jeg ved, at jeg muligvis kan komme til at så-

re nogle af bladets læsere og gøre dem kede af det; dette får så være, det er vel bedre at høre også andres meninger om Bibelen og Gud end at leve i uvidenhed.

Bibelen undrer mig, hvad er det dog for en blodig bog at læse, og hvad er det dog for en Gud Bibelen skildre? Overvej følgende...

Om blot syv dage vil jeg lade det regne på jorden, og jeg vil feje alt eksisterende som jeg har frembragt, bort fra jordens flade... Da udåndede alt kød der bevægede sig på jorden bestående af de flyvende skabninger og af husdyrene og af de vilde dyr, samt alle mennesker... Således fejede han alt eksisterende fra jordens flade,

bort, både mennesker og husdyr og myldrende smådyr og himmelens flyvende skabninger. (1. Mosebog 7:7 – 21-23 NW.)

Ja, undskyld mig, men på grund af at, dengang i øvrigt ret så få, mennesker syndede mod Gud, døde alle levende skabninger en forfærdelig død, millioner og atter millioner af skabninger, det være sig fugle, kattekillinger, hundehvalpe, heste, kvæg, smukke dådyr, løver tigre m/m..

Hvilken kærlig Gud kunne dog finde på sådan noget?

Gud slog alle indbyggerne i byerne Sodoma og Gomorra og alle i hele Jordan ihjel, både mænd, kvinder, børn og babyer samt alle husdyrene. (1, Mosebog 19:24, 25 NW)

Det er den samme Gud der i Bibelen bliver kaldt kærlig, retfærdig og barmhjertig. Var der virkelig ikke andre muligheder?

Og jeg vil lade Faraos hjerte forhærde... Og så vil jeg lægge min hånd på Ægypten... så Faraos hjerte er upåvirkelig. (2. Mosebog 7:3,4,14 NW)

Øøh! Gud forhærder Faraos hjerte, så Faraos hjerte er upåvirkelig

overfor Guds krav, og derefter slår så han ham og i tusindvis af uskyldige mennesker ihjel. Vel ret så ondt må man vel sige. Stakkels Farao og stakkels disse uskyldige mennesker som intet forkert havde gjort, de havde ikke en chance.

Den der nedkalder ondt over sin far eller mor, skal ubetinget lide døden.(2. Mosebog 21:17 NW)

Jow, det er måske så også rimeligt nok, men hvad nu hvis faderen eller moderen har mishandlet deres barn i hele dets barndom, måske oven i købet udøvet vedvarende incest overfor barnet, er det så ikke en formildende omstændighed? Nej, ikke ifølge Bibelen.

Den der bringer slagtofre til andre guder end Jehova, skal lide døden.(2. Mosebog 22: 20 NW)

Du skal elske Jehova med hele dit hjerte, med hele din sjæl, med hele dit sind og med hele din styrke, hvis ikke du gør det, bliver du slået ihjel. Basta!

Og Levis sønner gjorde da som Moses havde sagt, så der på den dag af folket faldt 3.000 mænd... Og (derefter) slog Jehova folket med en plage fordi de havde lavet kalven. (2. Mosebog 32:28, 34 NW)

Det var åbenbart ikke nok for Jehova med 3.000 døde mænd, med muligvis 3.000 tilbageværende enker uden forsørger, og

med muligvis 3.000 forældreløse børn - eller mere, blodtørsten var endnu ikke stillet, så Gud slog endnu flere ihjel. Det manglede da også bare andet.

Find et dyr, slå det ihjel, ofre det til mig, det er hovedindholdet i de første 9 kapitler af 3. Mosebog.

Blod, død og brændt kød må virkelig være af stor betydning for Gud.

Når en mand ligger hos en mandkøn som man ligger hos en kvinde, har de begge gjort noget vederstyggeligt. De skal ubetinget lide døden. Deres blod kommer over dem selv. (3. Mosebog 20: 13 NW)

De er homoseksuelle, de har selv valgt det, de er derfor selv ude om det, altså ifølge Bibelen, derfor skal de slås ihjel.

Men er homoseksualitet nu også noget man selv vælger? Alle nuværende forskere på området siger nej. Bibelen siger ja. Og om så skulle være, hvorfor i alverden skal de slås ihjel? Ingen i vort moderne samfund kunne da drømme om at slå et menneske ihjel blot fordi vedkommende er homoseksuel, hvad voksne mennesker gør i sengen kommer da ikke andre ved.

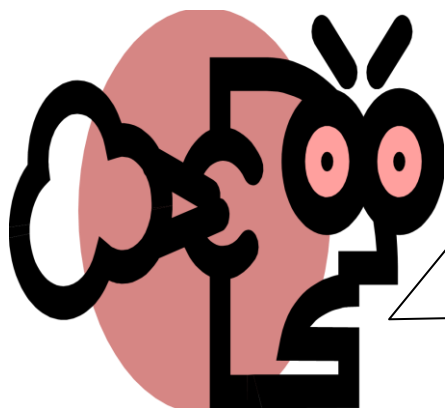
Folket beklagede sig til Gud. Det skulle de dog aldrig have gjort, Gud slog dem ihjel i sin vrede. (4. Mosebog 11:1 NW)

Ingen beklagelser her, at du ved det, du kan da bare vove, gør du det, så dør du. Dejligt med en kærlig, barmhjertig og forstående Gud som forstår at lytte.

Dyreofre skulle være en eviggyldig ordning fra slægt til slægt. (4. Mosebog 18: 17-19 DAO 1993)

Altså igen, dyreofre, blod og duften af brændt kød må være af stor betydning for Jehova, siden det bliver gentaget her, og og dyr skal ofres i titusindvis Guds ære, og til evig tid.

Nå, her er Gud godt nok blevet snydt, i og med at der ikke er mange kristne i dag der bringer slagtofre, så vidt jeg da ved.

Disse forfærdelige myrderier medførte, at israelitterne fik 32.000 jomfruer - og det ganske gratis

Dræb alle af mandkøn af småbørnene, og dræb enhver kvinde som har haft samleje med en mand, men bevar alle de pigebørn i live der ikke har haft samleje med en mand. (4. Mosebog 31:17,18 +35 NW)

Wow! Disse forfærdelige myrderier medførte, at israelitterne fik 32.000 jomfruer og det ganske gratis, og til hvad må man vel have lov at spørge? Drengene kunne ikke bruges, og det så lige meget hvor søde de så end var,

myrdes skulle de. Jamen, er Gud da pervers?

Jehova vil forbande dig, sende forvirring og revselse over dig. Jehova vil lade pesten hænge ved dig. Jehova vil slå dig med tuberkulose og brændende feber og betændelse. Jehova vil slå dig med bylder og med hæmorrhoider og med ekstrem hud udslet. Jehova vil slå dig med vanvid og tab af synet. Og alle disse forbandelser skal komme over dig... og de skal blive over dig og dit afkom som et varsel til fjerne tider. Og du skal spise dit livs frugt, kødet af dine sønner og dine døtre. (5. Mosebog 28: 15 – 48 + 53 NW)

Undskyld mig, men er Gud da blevet totalt sindssyg?

Jeg (Gud) vil gøre mine pile drukne af blod mens mit sværd vil æde kød. (5. Mosebog 32: 42 NW)

Er der en der vil tage bue, pil og sværd fra denne sindssyge per-

son inden han gør skade på sig selv og andre?

Jehova lod deres hjerter forhærde... så han kunne vie dem til udslættelse. (Joshua 11: 20)

Så har vi det igen, En smart måde at gøre det på. Kanaanæerne ønskede ikke krig, åbenbart en særdeles uforskammet og fræk

indstilling set fra Jehovas synsvinkel; men Jehova ville krig, så det klarede han på sin egen måde, han forhærdede da bare deres hjerter, hvorefter han igen kunne slå folk ihjel efter forgodtbefindende, og det med god samvittighed, kanaanæerne var jo selv ude om

det.

Og her enkle fra Det Nye Testamente...

Hvor man ikke tager imod jer, eller høre på jeres ord, dér skal i gå ud af det hus eller den by og ryste støvet af jeres fødder. Jeg skal sige jer en sandhed: Det vil være mere udholdeligt for Sodom og Gomorras land på dom-

Jeg (Gud) vil gøre mine pile drukne af blod mens mit sværd vil æde kød.

mens dag end for den by. (Mattæus 10: 14, 15 NW)

Hvad der skete med Sodoma og Gomorra ved vi, de blev alle brændt levende, en forfærdelig død, det har Jesus så åbenbart ingen problemer med. Jesus fordømte hele byer uden hensyn til at nogle af indbyggerne måske var på hans side. (Mattæus 11: 20 – 24 NW)

Det gamle testamente om igen, der er ingen forskel.

For ligesom Noa's dage var, sådan vil Menneskesønnens komme være... Og de gav ikke agt før vandfloden kom, sådan vil Menneskesønnens nærværelse være. (Mattæus 24: 37 – 39 NW)

Jesus har åbenbart heller ingen problemer med massemyrderierne på Noa's tid, ja, faktisk skal han nok sørge for, at myrderierne gentager sig, blot i en meget større målestok. Glæder du dig ikke til at 6 milliarder uskyldige menneskers bliver slået ihjel i Harmagedon? Og hvordan vil livet mon

være efter Harmagedon, hvor man i al evighed skal leve med den vished, at alle disse uskyldige mennesker rent ud sagt blev brutalt myrdet? Det må da ikke være morsomt.

Glæder du dig ikke til at 6 milliarder uskyldige menneskers bliver slået ihjel i Harmagedon?

Jehova Gud vil lade en profet som mig (Moses) fremstå for jer. Ham skal I høre på i alt hvad han siger til jer. For enhver sjæl som ikke lytter på den profet vil blive fuldstændigt udryddet af folket. (Apostlenes Gerninger 3: 22, 23)

Ingen forskel på de trusler der blev frem-

sagt i Det Gamle Testamente og truslerne her, du lytter, du adlyder, eller du dør. Hitler kunne ikke have gjort det bedre.

Det er derfor Gud lader en vildfarende ånd komme over dem og virke på dem, så de tror løgnen, for at de alle kan blive dømt fordi de ikke troede sandheden.

(2. Thessaloniker 2: 11, 12 NW)

Igen, ingen forskel her og på udtalelserne i det Gamle Testamente. Ret beset noget forbistret vrøvl.

At bryde Moseloven medfører dødsstraf, straffen for at træde Guds søn under fode er mange gange værre. Det er frygteligt at falde i den levende Guds hænder. (Hebræerne 10: 26 – 31 NW)

Vi har bare at bøje nakken, tro og opføre os ordentligt, ellers. ...

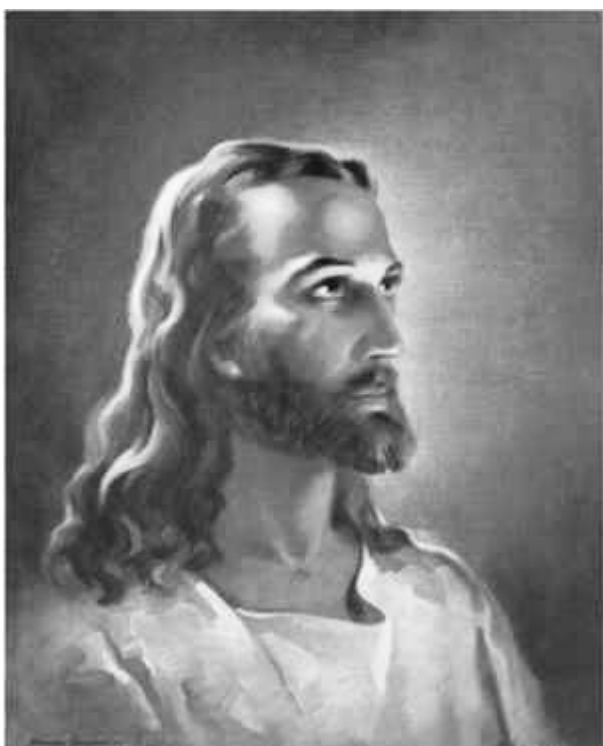
Jeg kunne blive ved, men stopper her, man bliver i alt for dårligt humør af at læse det.

Og ja, det er rigtigt, det står i Bibelen, så mildt sagt forstår jeg ikke Gud, og jeg forstår så absolut ikke Bibelen. Nå, det kan jo så være fordi, jeg har forkastet Guds eneste sande menighed her på jorden, hvilket er Jehovas Vidner ifølge deres eget udsagn, på grund af denne forkastelse har jeg så åbenbart mistet Guds Hellige Ånd.

Eller har jeg?

o-o-o-O-o-o-o

Fra en af vore læsere Hvem var Jesus?

Der findes tre beviser for at Jesus var Mexicaner:

1. Han hed Jesus
2. Han var tosproget
3. Han blev altid generet af myndighederne

Men der er også belæg for at han var Irsk:

1. Han giftede sig aldrig
2. Han fortalte altid historier
3. Han elskede at være ude i naturen.

Samtidig finder der tydelige indikationer af at Jesus var sort:

1. Han kaldte alle for »broder«
2. Han kunne lide gospelmusik.
3. Han kunne ikke få en retfærdig rettergang.

Tre stærke fakta taler for at Jesus var Italiener:

1. Han gestikulerede når han talte.
2. Han drak vin til alle måltider.
3. Han var sikker på at hans mor var jomfru, og moren var sikker på at han var Gud

Men yderligere fakta tyder på at Jesus kan have været fra Californien:

1. Han klippede aldrig håret.
2. Han gik barfodet.
3. Han grundlagde en ny religion

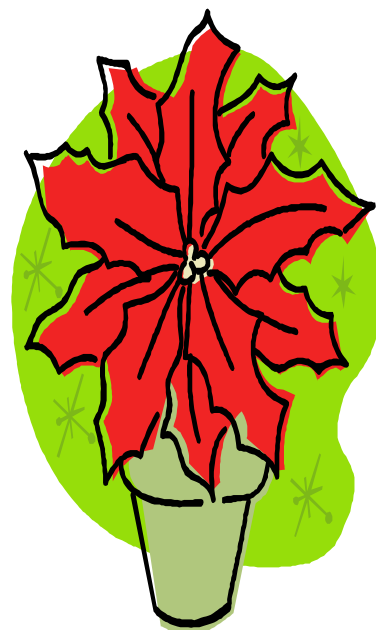
MEN, de største beviser taler faktisk for at Jesus var KVINDE:

1. Han blev nødt til at bespise en mængde mennesker med kort varsel, selvom der ikke var noget mad.
2. Han forsøgte at blive hørt blandt en mængde mænd som ikke hørte efter.
3. Da han var død blev han til og med nødt til at stå op igen

fordi der var flere opgaver at udføre.

o-o-o-O-o-o-o

Redaktionen
ønsker alle
vore læsere
en glædelig jul
og et godt nytår

STØTTEGRUPPEN FOR TIDLIGERE JEHOVAS VIDNER

Formand

Poul Dal
Enebærstien 8
8800 Viborg
Telefon:
97 51 25 25

Næstformand

Tanja Friis
Louisevej 6 2. tv.
8220 Brabrand
E-mail:
slangekvinden@hotmail.com

Redaktør

Poul Dal
E-mail:
fotograf@pouldal.dk

Kasserer

Susanne Lassen
9500 Hobro
Telefon:
51 27 88 08
E-mail:
susanne58@live.dk

Webmaster »www.x-jv.dk«

Jette Svane
Telefon:
9751 25 25

STØTTEGRUPPEN er en religiøs neutral forening.

Formål:

Støttegruppen er en forening, der støtter og hjælper tidligere Jehovas Vidner og deres pårørende, og som giver kritisk information om Vagttårnsorganisationen.

Derudover vil Støttegruppen hjælpe med at afholde møder, holde foredrag, informere medierne og meget andet.

Vi rådgiver og støtter personer, der tænker på at forlade vidnerne - så de kan ruste sig til at tackle konsekvenserne af deres beslutning på en god måde.

At finde sin egen identitet efter et brud med Jehovas Vidner kan for mange være svært. Men det kan lade sig gøre at komme videre med sit liv og få vendt det negative til noget positivt.

Hjemmeside: www.x-jv.dk